

Lindberg: Som måske en del af folketingets medlemmer vil erindre, havde jeg lejlighed til på det tidspunkt, da jeg var minister for offentlige arbejder, at fremsætte nogle tanker om nedsættelse af en trafikkommission. Da det foreliggende lovforslag i det store og hele følger de tanker, jeg dengang havde, ligger det i sagens natur, at jeg som ordfører for den socialdemokratiske gruppe ikke på nuværende tidspunkt har mange bemærkninger at gøre til det foreliggende lovforslag.

Jeg tror, jeg kan gå ud fra, at der er almindelig enighed i folketinget om, at det vil være formålstjenligt at nedsætte en sådan kommission. Det er måske ikke lige så sikkert, at der er almindelig enighed om, hvad en sådan kommission bør nå frem til; det er vel nok sådan, at der i de politiske partier er forskellige opfattelser af, hvordan man bør indrette vort transportsystem. Jeg mener ikke, det tjener noget egentligt formål på nuværende tidspunkt at gå ind i en principdiskussion derom. Når man nu ønsker nedsat en kommission på så bred basis, som det er foreslået i lovforslaget, vil det være rimeligt og rigtigt at afvente dette kommissionsarbejde.

Det kan selvfølgelig ikke udelukkes, at man ved sagens anden og eventuelt tredje behandling kan komme ind på visse principper. Jeg forudsætter, at man vil nedsætte et udvalg til behandling af dette lovforslag, og der kan selvfølgelig under udvalgsarbejdet komme problemer frem, der gør det nødvendigt at tage en diskussion også her i salen om visse principspørgsmål. Men jeg vil altså på forhånd mene, at det var rigtigt at undlade det, sådan at kommissionen kunne arbejde, om jeg så må sige, på frit felt i henhold til det kommissorium, som er givet i loven.

Det er vel sådan med et spørgsmål af denne krakter, at nedsættelse af en sådan kommission egentlig kunne være sket, uden at folketinget skulle behandle spørgsmålet; der er jo ikke bestemte regler for, hvornår en minister selv kan nedsætte en kommission, og hvornår han skal gøre det i henhold til en lov. Men jeg tror, det er rigtigt, at det sker i henhold til en lov. Det er så stort og omfattende et område, det her drejer sig om, at det vil være rimeligt, at det er folke-

tinget, der ved lov vedtager, at man skal undersøge hele dette problem.

I den tale, der fulgte med lovforslaget fra ministerens side, er der sagt noget om, at det ikke er meningen, at den kommission, der skal nedsættes, skal beskæftige sig med konkrete opgaver, hvad enten det nu kan dreje sig om storlufthavn, tunnelbane eller motorveje, og ministeren har også gjort nogle bemærkninger om, at man heller ikke i og for sig skal gå ind på planlægningsopgaver. Jeg vil erklære mig enig med ministeren i denne betragtning, men jeg vil gerne have lov at sige, at det jo ikke er helt ved siden af at pege på, at også når det drejer sig om konkrete opgavers løsning inden for trafikområdet, også når det drejer sig om planlægning i det hele taget, er det arbejde, der skal udføres i denne kommission, af en vis betydning. Derfor vil jeg udtrykke håbet om, at denne kommission arbejder så hurtigt som muligt. Det er jo et håb, man gerne udtaler, når man nedsætter kommissioner, men jeg tror altså, det er nødvendigt, at man prøver at få det arbejde fra hånden så hurtigt som muligt.

Jeg kunne også godt tænke mig, at kommissionen, hvis man skønner, det er så stort og omfattende et arbejde, at det vil tage meget lang tid, fik mulighed for at komme med delvise betænkninger. Det kunne tænkes, at man på visse områder nåede frem til reformforslag, som kunne gennemføres, inden hele stoffet var kulegravet; jeg vil altså gerne rejse det spørgsmål over for ministeren og over for de øvrige partier, om man ikke kunne være enig i en sådan fremgangsmåde. Jeg tror nemlig, det er af vigtighed så hurtigt som muligt at nå frem til en reform på hele dette område.

Ja, med disse bemærkninger vil jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale lovforslaget. Jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt, at der nedsættes et udvalg i folketinget til nærmere behandling af det, inden vi endeligt vedtager det.

Holmberg: Jeg er stort set enig med hr. Lindberg i, at der intet grundlag er for her ved første behandling at optage en større diskussion om spørgsmålet, det vil vi måske senere komme til, men jeg vil